

JANKO GLASER:

JUTRANJA PESEM.

Pred najino spalnico oreh stoji,
v njem vsako jutro kos žvrgoli,
zahvalnico Bogu poje:

za zeleni grm, ki v njem gnezdo ima,
za visoki vrh, ki prepeva z njega
svojo srečo in hrepenenje svoje...

Tudi meni si sreče gnezdo dal
in nad njim hrepenenja si zvezdo vžgal ---
hvala, Bog, Ti za oboje!

IGO GRUDEN:

PESEM SAMOTE.

Željé — razpeti mramorni oboki
čez mračnost dalj, ki me od tebe loči...
slonim pod njimi v žalostni nemoči,
na oknu skrila sem obraz med roki.

S kostanjev vetra vzdihujoči zvoki
nemirno gostolijo v tihi noči;
brsti že popje, skoro se razpoči —
na oknu skrila sem obraz med roki.

Zakaj, ah, moram toliko trpeti?
O ti, ki pahnil si nas v mrak skrivnosti,
zakaj ne daš vsaj v miru nam živeti?

Ko da poplaval me oblak je gosti,
le sebe slišim v daljno noč ihteti
izpod breména utrujene mladosti.

